

СПОГОДБА МЕЖДУ ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА АЗЕРБАЙДЖАН ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ И ИМУЩЕСТВОТО

(РАТИФИЦИРАНА СЪС ЗАКОН, ПРИЕТ ОТ 40-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА 15 ОКТОМВРИ 2008 Г. - ДВ, БР. 92 ОТ 2008 Г. В СИЛА ОТ 25 НОЕМВРИ 2008 Г. И ПО ОТНОШЕНИЕ НА ДАНЪЦИТЕ - ОТ ПЪРВИЯ ДЕН НА ЯНУАРИ 2009 Г.)

Издадена от Национална агенция за приходите
Обн. ДВ. бр.2 от 9 Януари 2009 г.

Правителството на Република България и правителството на Република Азербайджан,
желаейки да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане на доходите и имуществото, за да насърчат и укрепят икономическите отношения между двете държави,
се договориха, както следва:

Глава първа. ОБХВАТ НА СПОГОДБАТА

Член 1

Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Член 2

1. Тази спогодба се прилага за данъци върху доходите и имуществото, налагани от страна на едната договаряща държава или на нейни органи на местна власт или нейни административни териториални подразделения, независимо от начина на тяхното събиране.

2. За данъци върху доходите и имуществото се считат всички данъци върху общия доход, върху съвкупното имущество или върху отделни елементи на доходите или имуществото, включително данъците върху печалби от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество, както и данъците върху увеличената стойност на имуществото.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага спогодбата, са по-специално:

а) в Азербайджан:

- (i) данъкът върху печалбата на юридическите лица;
- (ii) данъкът върху доходите на физическите лица;
- (iii) данъкът върху недвижимото имущество;
- (iv) поземленият данък (по-нататък наричани "азербайджански данък");

б) в България:

- (i) данъкът върху дохода на физическите лица;
- (ii) корпоративният подоходен данък;
- (iii) патентният данък;
- (iv) данъкът върху имуществото (по-нататък наричани "български данък").

4. Спогодбата ще се прилага и за всички подобни по естеството си

данъци, които са въведени от всяка от договарящите държави след датата на подписване на спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави ще се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в съответните им данъчни закони.

Глава втора. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 3

1. За целите на тази спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

а) терминът "Азербайджан" означава територията на Република Азербайджан, включително вътрешните води, частта от Каспийско море (езеро), което принадлежи на Република Азербайджан, въздушното пространство над Република Азербайджан, върху които Република Азербайджан упражнява суверенни права и юрисдикция по отношение на подпочвеното пространство, морското дъно и природните богатства, и всяка друга територия, която е или може да бъде определена по-нататък в съответствие с международното право и законодателството на Република Азербайджан;

б) терминът "България" означава Република България, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, а така също и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които тя упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;

в) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават България или Азербайджан според изискванията на контекста;

г) терминът "лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;

д) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или всяка общност, която се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;

е) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

ж) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб или самолет, извършван от предприятие на едната договаряща държава, освен ако корабът или самолетът се експлоатират изключително между места, намиращи се в другата договаряща държава;

з) терминът "компетентен орган" означава:

(i) в Азербайджан - Министерството на финансите и Министерството на данъците;

(ii) в България - министъра на финансите или упълномощен представител;

и) терминът "национално лице" означава:

(i) всяко физическо лице, притежаващо гражданство на едната договаряща държава;

(ii) всяко юридическо лице, гражданско дружество или асоциация, чийто правен статут се основава на действащите закони в едната договаряща

държава.

2. При прилагането на разпоредбите на спогодбата във всеки момент от едната договаряща държава всеки термин, който не е определен в нея, ще има, ако контекстът не изисква друго, значението, което му придава към момента на прилагането законодателството на тази държава по отношение на данъците, обхванати от спогодбата. Всяко значение, определено в приложимото данъчно законодателство на тази държава, ще има предимство по отношение на значението, определено в други закони на тази държава.

Член 4

1. За целите на тази спогодба понятието "местно лице на едната договаряща държава" означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея поради своето местожителство, местопребиваване, място на учредяване, място на управление или всеки друг критерий от подобно естество, а също включва тази държава и всяко нейно административно териториално подразделение или неин орган на местна власт. Този термин обаче не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава само по отношение на доходи от източници в тази държава или имущество, разположено в нея.

2. Когато въз основа на разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно лице и на двете договарящи държави, тогава неговото положение се определя, както следва:

а) то се счита за местно лице само на държавата, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, то се счита за местно лице само на държавата, с която има по-тесни лични и икономически връзки (център на жизнените интереси);

б) ако държавата, в която е центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена съгласно разпоредбите на буква "а" или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, то се счита местно лице само на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице само на държавата, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин и на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато в съответствие с разпоредбите на ал. 1 дружество е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице само на държавата, в която е учредено.

4. Когато в съответствие с разпоредбите на ал. 1 лице, различно от физическо лице или дружество, е местно лице на двете договарящи държави, компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия да разрешат въпроса чрез взаимно споразумение и да определят начина на прилагане на спогодбата спрямо това лице. Липса на такова споразумение ще елиминира правото на каквито и да са облекчения, предвидени в тази спогодба, на лицето, посочено в тази алинея.

Член 5

1. За целите на тази спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

- а) място на управление;
- б) клон;
- в) офис;
- г) фабрика;
- д) работилница;
- е) инсталация, плавателен съд или всякакво друго съоръжение, използвано за проучване на природни богатства;
- ж) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за добиване или използване на природни богатства.

3. Терминът "място на стопанска дейност" включва също така:

а) строителна площадка или монтажен обект или надзорни дейности, свързани с тях, но само когато такава площадка, обект или дейности продължават за период, надвишаващ дванадесет месеца;

б) предоставянето на услуги, включително консултантски услуги, от предприятие чрез служители или друг персонал, нает от предприятието за тази цел, но само ако дейността от този характер продължава за един и същ обект на едно и също място за период или периоди, надвишаващи шест месеца в рамките на всеки дванадесетмесечен период.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка;

в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;

г) поддържане на определено място изключително за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;

д) поддържане на определено място изключително за извършване на всяка друга дейност за предприятието, която има подготвителен или спомагателен характер;

е) поддържане на определено място на дейност единствено за осъществяване на което и да е съчетание от посочените в букви от "а" до "д" дейности, при положение че цялостната дейност на това определено място, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага ал. 7, действа в едната договаряща държава от името на предприятие на другата договаряща държава, счита се, че това предприятие има място на стопанска дейност в първата договаряща държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, ако това лице:

а) има и обичайно упражнява в тази договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, освен ако дейностите на това лице са ограничени до посочените в ал. 4, които, ако се извършват чрез определено място, не биха направили това определено място място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея; или

б) няма такова право, но обичайно поддържа в първата посочена държава запас от стоки, от които регулярно доставя стоки от името на предприятието.

6. Независимо от предходните разпоредби на този член застрахователно предприятие на едната договаряща държава се счита, че има,

освен в случаите на презастраховане, място на стопанска дейност в другата договаряща държава, ако то събира застрахователни премии на територията на тази друга държава или застрахова рискове там чрез лице, което не е представител с независим статут, за което се прилага ал. 7.

7. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, комисионер или друг представител с независим статут, при условие че такива лица действат в обичайните граници на своята дейност. Все пак, когато дейностите на такъв представител са предназначени изцяло или почти изцяло за това предприятие и в техните търговски и финансови отношения са договорени или наложени условия, които се отличават от тези, които биха възникнали между независими предприятия, той няма да се счита за представител с независим статут по смисъла на тази алинея.

8. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не прави което и да е от дружествата място на стопанска дейност на другото.

Глава трета. ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Член 6

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско или горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбата на ал. 1 се прилага и по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

Член 7

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат с данък само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, разположено там. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но

само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, разположено там, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше отделно и самостоятелно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност се допуска приспадане на тези разходи, които са извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място.

4. Доколкото в едната договаряща държава обичайно е възприето печалбите, които се причисляват към мястото на стопанска дейност, да се определят на базата на разпределение на съвкупната печалба на предприятието между отделните му звена, ал. 2 няма да се счита ограничаваща за тази договаряща държава да определя облагаемите печалби чрез така възприетия обичаен начин на разпределение; възприетият начин на разпределение обаче трябва да е такъв, че резултатът да съответства на принципите, съдържащи се в този член.

5. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. За целите на предходните алинеи печалбите, причислими към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

7. Когато печалбите включват елементи от доход, разгледани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на кораби или самолети в международния транспорт се облагат с данък само в тази държава.

2. За целите на този член печалби от експлоатация на кораби или самолети в международния транспорт включват:

а) печалби, получени при инцидентно отдаване под наем на кораби или самолети без екипаж, използвани в международния транспорт;

б) печалби от използване, поддържане или отдаване под наем на контейнери в международния транспорт (включително на трейлери и друго оборудване за транспортиране на контейнери), ако такива печалби са допълнителни по отношение на използването на корабите или самолетите в международния транспорт.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 се прилагат също и по отношение на печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

и в двата случая между двете предприятия в техните търговски или финансовите отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия, би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данък.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбите на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава може да направи съответната корекция на размера на данъка, начислен върху тези печалби. При извършването на такава корекция ще се вземат предвид другите разпоредби на тази спогодба и компетентните органи на договарящите държави при необходимост ще се консултират един с друг.

Член 10

1. Дивидентите, платени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това такива дивиденти могат да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако притежателят на дивидентите е местно лице на другата договаряща държава, така начисленият данък няма да надвишава 8 процента от брутната сума на дивидентите.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденти", употребен в този член, означава доходи от акции или други права, даващи право на участие в печалбите (с изключение на вземания за дълг), както и доходи от други права, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или упражнява в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно

разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденти са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи в тази друга държава.

Член 11

1. Лихвите, възникнали в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това тези лихви могат да се облагат с данък и в договарящата държава, в която възникват, и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на лихвите е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 7 процента от брутната сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2 лихвите, възникнали в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, което е притежател на тези лихви, се облагат само в тази друга договаряща държава, ако:

а) платецът или получателят на лихвите е правителството на една от договарящите държави, административно териториално подразделение или орган на местна власт, или Националната банка на всяка от договарящите държави, или Държавният петролен фонд на Азербайджан;

б) лихвите са платени във връзка със заем, гарантиран от правителството на всяка договаряща държава, Националната банка, административно-териториално подразделение или орган на местна власт.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това, дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото на участие в печалбите на дължника и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член.

5. Разпоредбите на ал. 1, 2 и 3 не се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга договаряща държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платецът е местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или

не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите и тези лихви са за сметка на такова място на стопанска дейност или определена база, ще се счита, че тези лихви произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя или между тях двамата и някое друго лице, сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

8. Разпоредбите на този член не се прилагат, ако основната цел или една от основните цели на всяко лице, заинтересовано от възникването или прехвърлянето на вземането за дълг, по отношение на което се изплащат лихвите, е облагодетелстване от този член посредством такова възникване или прехвърляне.

Член 12

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения обаче могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат, и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава:

а) 5 процента от brutния размер на авторските и лицензионните възнаграждения, платени за използването или за правото на използване на всеки патент, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит (ноу-хау);

б) 10 процента от brutния размер на авторските и лицензионните възнаграждения във всички останали случаи.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми и компютърен софтуер, филми или магнетофонни записи и други средства за възпроизводство на образ или звук за радио- или телевизионно излъчване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит (ноу-хау).

4. Разпоредбите на алинеи 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на

стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14 съобразно случая.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платещт е местно лице на тази държава. Когато обаче платещт на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност или определена база, с които задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения е действително свързано, и тези авторски и лицензионни възнаграждения са за сметка на такова място на стопанска дейност или определена база, то тогава ще се счита, че тези авторски и лицензионни възнаграждения възникват в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя или между тях двамата и някое друго лице сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

7. Разпоредбите на този член не се прилагат, ако основната цел или една от основните цели на всяко лице, заинтересовано от възникването или прехвърлянето на правата, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е облагодетелстване от този член посредством такова възникване или прехвърляне.

Член 13

1. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на акции или дялове, които придобиват повече от 50 процента от стойността си пряко или непряко от недвижимо имущество, разположено в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

3. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от активите на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, съставляващо част от определена база, която местно лице на едната договаряща държава има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или на такова определена база, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

4. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от прехвърляне на кораби или самолети, използвани в международния транспорт, или от движимо имущество, свързано с използването на такива кораби или самолети, се облагат с данък само в тази държава.

5. Печалбите от прехвърляне на всякакво имущество, различно от

посоченото в ал. 1, 2, 3 и 4, се облагат с данък само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Член 14

1. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава във връзка с професионални услуги или други дейности с независим характер, се облагат с данък само в тази държава, освен ако то има редовно на разположение определена база в другата договаряща държава за целите на извършваната от него дейност. Ако то разполага с такава определена база, доходът може да се облага в другата държава, но само такава част от него, каквато е причислима към тази определена база.

2. Терминът "професионални услуги" включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелните дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози, счетоводители и одитори.

Член 15

1. Като се имат предвид разпоредбите на членове 16, 18 и 19, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбата на ал. 1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за положен труд в другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава, ако:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесетмесечен период, започващ или завършващ в съответната данъчна година, и

б) възнаграждението е платено от работодател или за сметка на работодател, който не е местно лице на другата държава, и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, която работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждение, получено за положен труд на борда на кораб или самолет, използвани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, може да се облага с данък в тази държава.

Член 16

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на борд на директорите или надзорен съвет или на друг подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Член 17

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител, като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, или като музикант или спортист от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност, извършвана от художествен изпълнител или спортист в качеството му на такъв, се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези доходи, независимо от разпоредбите на чл. 7, 14 и 15 могат да се облагат с данък в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

Член 18

1. Като се имат предвид разпоредбите на ал. 2 на чл. 18, пенсии и други подобни плащания във връзка с трудово правоотношение в миналото, както и анюитети, изплатени на местно лице на едната договаряща държава, се облагат с данък само в тази държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 изплатени пенсии и други подобни плащания, извършени на основание обществена схема, която е част от социалноосигурителната система на едната договаряща държава, се облагат с данъци само в тази държава.

3. Терминът "анюитет" означава определена сума, която се изплаща периодично в определено време пожизнено или в течение на определен или определен период от време в изпълнение на задължението за пълно и съответно възстановяване на извършените плащания в пари или в тяхна равностойност.

Член 19

1. а) Заплати, надници и други подобни възнаграждения, различни от пенсия, изплатени от едната договаряща държава или нейно административно-териториално подразделение или неин орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги на тази държава или подразделение или орган, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такива заплати, надници и други подобни възнаграждения обаче се облагат само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

(i) е гражданин на тази държава; или

(ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. а) Всяка пенсия, изплатена от или за сметка на фондове, създадени от едната договаряща държава или нейно административно-териториално подразделение или орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги на тази държава или подразделение или орган, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такива пенсии обаче се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази друга държава.

3. Разпоредбите на членове 15, 16, 17 и 18 се прилагат по отношение на заплати, надници и други подобни възнаграждения и пенсии за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава или нейно административно-териториално подразделение или орган на местна власт.

Член 20

Студент или стажант, който пребивава в едната договаряща държава единствено за целите на своето обучение или стаж и който е или е бил

непосредствено преди пристигането си там местно лице на другата договаряща държава, е освободен от облагане с данък в първата посочена държава по отношение на плащания, получавани от източници извън тази първа посочена държава, за своята издръжка, образование или стаж.

Член 21

1. Физическо лице, което пребивава в едната договаряща държава за период, ненадвишаващ две години, с цел единствено преподавателска или изследователска дейност в университет, колеж, училище или друга призната образователна институция в тази държава и което е или е било непосредствено преди пристигането си там местно лице на другата договаряща държава, е освободено от облагане с данък в първата посочена държава по отношение на възнаграждението му за такава преподавателска или изследователска дейност, при условие че това възнаграждение е получено от източници извън тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доходи от научни изследвания, ако тези дейности не са предприети от физическото лице в обществен интерес, а преимуществено за лично благодетелстване на някое лице или лица.

Член 22

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, независимо от техния източник, които не са изрично посочени в предходните членове на тази спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбата на ал. 1 не се прилага по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определено в ал. 2 на член 6, когато получателят на такива доходи като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, разположено там, или осъществява в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат доходите, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7 или чл. 14 съобразно случая.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 доходи от хазартна дейност и лотария също могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Глава четвърта. ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ИМУЩЕСТВОТО

Член 23

1. Имущество, състоящо се от недвижимо имущество, посочено в чл. 6, притежавано от местно лице на едната договаряща държава и намиращо се в другата договаряща държава, може да се облага с данък в тази друга държава.

2. Имущество, състоящо се от движимо имущество, образуващо част от активите на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, или от движимо имущество, принадлежащо към определена база, която местно лице на едната договаряща държава има в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, може да се облага с данък в тази друга държава.

3. Имущество, състоящо се от кораби и самолети, експлоатирани в

международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, както и от движими вещи, необходими за експлоатацията на такива кораби или самолети, се облагат с данък само в тази държава.

4. Всички други елементи от имуществото на местно лице на едната договаряща държава се облагат с данък само в тази държава.

Глава пета. МЕТОДИ ЗА ПРЕМАХВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Член 24

1. В Азербайджан двойното данъчно облагане се избягва, както следва:

Когато местно лице на Азербайджан получава доходи или притежава имущество, които в съответствие с тази спогодба могат да се облагат с данък в България, сумата на данъка, платен в България, ще бъде приспадната от сумата на данъка, събран от това лице в Азербайджан по отношение на посочените доходи или имущество. Това приспадане обаче няма да надвишава сумата на данъка, изчислен за тези доходи или имущество в съответствие със законодателството и правилата за облагане в Азербайджан.

2. В България двойното данъчно облагане се избягва, както следва:

а) когато местно лице на България получава доходи или притежава имущество, които в съответствие с разпоредбите на тази спогодба могат да се облагат с данък в Азербайджан, България, спазвайки разпоредбите на букви "б" и "в" на тази алинея, ще освободи такива доходи или имущество от облагане с данък;

б) когато местно лице на България получава дивиденди, лихви или авторски и лицензионни възнаграждения, които в съответствие с разпоредбите на членове 10, 11 или 12 на тази спогодба могат да се облагат с данък в Азербайджан, България ще допусне, като приспадане от данъка върху дивидентите, лихвите или авторските и лицензионните възнаграждения на това местно лице сума, равна на данъка, платен в Азербайджан; такова приспадане обаче няма да надвишава тази част от данъка, както е изчислен преди приспадането, която е причислима към тези дивиденди, лихви или авторски или лицензионни възнаграждения, произхождащи от Азербайджан;

в) когато в съответствие с която и да е от разпоредбите на спогодбата доходи, получени, или имущество, притежавано от местно лице на България, са освободени от облагане с данък в България, България може въпреки това при определяне размера на данъка върху останалите доходи или имущество на това местно лице да вземе предвид освободените доходи или имущество.

Глава шеста. СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 25

1. Националните лица на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които националните лица на тази друга държава при същите обстоятелства, и по-специално по отношение на качеството местно лице, са или могат да бъдат подложени. Независимо от разпоредбите на чл. 1 тази алинея се прилага също и по отношение на лица, които не са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

2. Лица без гражданство, които са местни лица на едната договаряща държава, не подлежат в която и да е договаряща държава на каквото и да е

данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които националните лица на засегнатата държава при същите обстоятелства, и по-специално по отношение на качеството местно лице, са или могат да бъдат подложени.

3. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, няма да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава, отколкото данъчното облагане на предприятия на тази друга държава, които извършват същите дейности. Тази разпоредба няма да се счита като задължаваща едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквито и да са лични намаления, облекчения или приспадания за целите на данъчното облагане с оглед гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

4. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на член 9, ал. 7 на член 11 или ал. 6 на член 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания, извършени от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава за целите на определянето на облагаемите печалби на това предприятие, ще се приспадат при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава. По същия начин задълженията на предприятие на едната договаряща държава към местно лице на другата договаряща държава за целите на определяне на облагаемото имущество на такова предприятие подлежат на приспадане при същите условия, както ако биха били договорени с местно лице на първата посочена държава.

5. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира пряко или непряко от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да се подлагат в първата посочена държава на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

6. Разпоредбите на този член се прилагат по отношение на данъци от всякакъв вид и описание независимо от разпоредбите на чл. 2.

Член 26

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своя случай пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице, или ако случаят му е по ал. 1 на член 25, пред компетентния орган на договарящата държава, на която е национално лице. Случаят трябва да бъде представен в срок от три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще

се приложи независимо от сроковете, предвидени в националното законодателство на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия да разрешат посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на спогодбата. Те също така могат да се консултират взаимно за избягване на двойното данъчно облагане по случаи, които не са предвидени в спогодбата.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват директно помежду си с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи.

Член 27

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, каквато е необходима за изпълнение разпоредбите на тази спогодба или на националните законодателства, отнасящи се до данъци от всякакъв вид и описание, наложени от договарящите държави или техни административни териториални подразделения или органи на местна власт, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на спогодбата. Обменът на информация не е ограничен от членове 1 и 2. Всяка информация, получена от едната договаряща държава, ще се счита за поверителна също както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава, и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, принудителното изпълнение или наказателното преследване или решаването на жалби във връзка с данъците, посочени в първото изречение. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да разкриват информацията на съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по обичайна административна процедура на тази или на другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (*ordre public*).

Член 28

Нищо в тази спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства или на консулските служби, предоставяни съобразно общите норми на международното право или разпоредбите на специални споразумения.

Глава седма. ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 29

1. Всяка от договарящите държави ще уведоми писмено по дипломатически път другата държава за изпълнението на необходимите вътрешни процедури.

2. Спогодбата влиза в сила от датата на получаването на по-късното от тези уведомления и нейните разпоредби ще се прилагат в двете договарящи държави:

(а) по отношение на данъците, удържани при източника - за сумите, платени или начислени на или след първия ден на януари от календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила;

(б) по отношение на другите данъци - за сумите на данъците, начислени за периода, започващ на първия ден на януари от календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила.

Член 30

1. Тази спогодба остава в сила за неопределен срок, като всяка от договарящите държави може да прекрати действието на спогодбата по дипломатически път, като писмено уведоми другата договаряща държава за прекратяването след изтичането на петгодишен период от нейното влизане в сила най-късно шест месеца преди края на всяка календарна година. В такъв случай спогодбата ще престане да действа:

а) по отношение на данъците, удържани при източника - за сумите, платени или начислени на или след първия ден на януари от календарната година, следваща годината, в която е извършено уведомяването за прекратяване на спогодбата;

б) по отношение на другите данъци - за сумите на данъците, начислени за периода, започващ на първия ден на януари от календарната година, следваща годината, в която е извършено уведомяването за прекратяване на спогодбата.

В удостоверение на горното долуподписаните, съответно упълномощени за това, подписаха тази спогодба.

Съставена в два оригинални екземпляра в Баку на 12 ноември 2007 г. на български, азербайджански и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването меродавен е английският текст.

към Спогодбата между правителството на Република България и правителството на Република Азербайджан за избягване на двойното данъчно облагане на доходите и имуществото

Към момента на подписване на Спогодбата между правителството на Република България и правителството на Република Азербайджан за избягване на двойното данъчно облагане на доходите и имуществото долуподписаните се договориха, че следните разпоредби ще съставляват неразделна част от спогодбата:

Към чл. 5, ал. 5, буква "а":

Лице, което е упълномощено да договаря всички елементи и условия на договор по начин, обвързващ предприятието, може да се счита, че упражнява това право в договарящата държава, дори ако договорът е подписан от друго лице в другата договаряща държава, в която е разположено предприятието.

В удостоверение на горното долуподписаните, съответно упълномощени за това, подписаха този протокол.

Съставен в два оригинални екземпляра в Баку на 12 ноември 2007 г. на български, азербайджански и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването меродавен е английският текст.